

Sygn. akt III CZ 10/16

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Karol Weitz

SSA Janusz Kaspryszyn

w sprawie z powództwa S. T.

przeciwko B. K. i Przedsiębiorstwu Gospodarki Mieszkaniowej
sp. z o.o. w K.

przy uczestnictwie interwenienta ubocznego Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń
S.A. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 marca 2016 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 4 listopada 2015 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

W dniu 2 września 2015 r. pełnomocnik powoda wniósł nieopłaconą skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 6 marca 2015 r. Zarządzeniem z dnia 24 września 2015 r. wezwano go o uzupełnienie braku formalnego skargi przez uiszczenie w terminie siedmiu dni opłaty sądowej w wysokości 3942 zł. Przesyłka pocztowa zawierająca wezwanie do uzupełnienia braku - mimo dwukrotnego awizowania, w tym powtórnego w dniu 7 października 2015 r. - nie została przez pełnomocnika powoda odebrana.

W dniu 22 października 2015 r. pełnomocnik powoda nadał w placówce operatora pocztowego wniosek o zwolnienie powoda od kosztów, jednak nie dołączył do niego wymaganego oświadczenia o stanie majątkowym i rodzinnym. W związku z tym wniosek ten został zwrócony na podstawie art. 102 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. tekst: Dz.U. z 2014 r., poz. 2025 ze zm. - dalej: „u.k.s.c.”).

Do dnia 26 października 2015 r. opłata sądowa nie wpłynęła, zatem Sąd Apelacyjny - postanowieniem z dnia 4 listopada 2015 r., powołując się na art. 398⁶ § 2 k.p.c. - skargę kasacyjną odrzucił.

W zażaleniu powód zarzucił, że Sąd Apelacyjny „niesłusznie przyjął upływ terminu w terminie odbioru przez pozwanego, gdyż gdyby pismo odebrał byłby zobowiązany do uiszczenia opłaty w terminie 7 dni a więc termin wskazany przez Sąd Apelacyjny jest chybiony”. Poza tym - zdaniem żalącego się - niedopuszczalne jest odrzucenie nieopłaconego środka zaskarżenia wniesionego przez profesjonalnego pełnomocnika, jeżeli domagał się on jednocześnie zwolnienie strony od kosztów sądowych w zakresie obejmującym ten środek.

Sąd Najwyższy zważy, co następuje:

Z materiału procesowego sprawy w sposób jednoznaczny wynika, że doręczenie pełnomocnikowi powoda wezwania do uzupełnienia braku formalnego (fiskalnego) skargi kasacyjnej, nastąpiło - po przyjęciu fikcji przewidzianej w art. 139 § 1 i 2 k.p.c. - w dniu 14 października 2015 r. Termin do usunięcia tego braku upłynął zatem w dniu 21 października 2015 r. W tej sytuacji

nadanie w dniu 22 października 2015 r. w placówce operatora pocztowego wniosku o zwolnienie powoda od kosztów nie ma jakiegokolwiek znaczenia, zwłaszcza że do wniosku nie dołączono wymaganego oświadczenia o stanie majątkowym i rodzinnym, co spowodowało jego zwrot *a limine* na podstawie art. 102 ust. 4 u.k.s.c.

W tej sytuacji, skoro skarga kasacyjna była dotknięta wskazanym brakiem, który - mimo prawidłowego zastosowania postępowania sanacyjnego i upływu terminu - nie został usunięty, wystąpiła oczywista przyczyna jej odrzucenia, wynikająca z art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Powód nie przedstawił w zażaleniu żadnych racji mogących wspierać tezę o bezzasadności odrzucenia skargi. Jego twierdzenie, że Sąd Apelacyjny „niesłusznie przyjął upływ terminu w terminie odbioru przez pozwanego, gdyż gdyby pismo odebrał byłby zobowiązany do uiszczenia opłaty w terminie 7 dni a więc termin wskazany przez Sąd Apelacyjny jest chybiony” jest niejasne i pozbawione sylogistycznego szyku argumentacji, powołane zaś orzeczenia Sądu Najwyższego nie dotyczą sytuacji występującej w niniejszej sprawie, gdyż wniosek o zwolnienie od kosztów został prawomocnie zwrócony, a więc nie wywołał żadnych związanych z nim przez ustawę skutków prawnych (art. 130 § 2 k.p.c.).

W tym stanie rzeczy zaskarżone postanowienie jest trafne, a zażalenie podlega oddaleniu, jak w sentencji (art. 398¹⁶ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).